cmmmc **100 puncte**

Soluţie cmmmc

Fie $n = p_1^{q_1} * p_2^{q_2} * \ldots * p_k^{q_k}$ scrierea în descompunere de factori primi a numărului n. Pentru ca două numere a şi b să aibă cel mai mare multiplu comun egal cu n, pentru fiecare factor prim p_i avem două posibilităţi: p_i apare la puterea q_i în a, şi la o putere oarecare de la 0 la q_i în b, sau apare la puterea q_i în b, şi la o putere oarecare de la 0 la q_i în a. În total avem deci $q_i + 1 + q_i + 1 = 2 * q_i + 2$ variante, dar am numărat de două ori varianta, când p_i apare în ambele numere la puterea q_i, deci numărul corect al variantelor va fi $2 * q_i + 1$.

Aşadar numărul total al perechilor, care au cel mai mare divizor comun egal cu n este $(2 * q_1 + 1) * (2 * q_2 + 1) * \ldots * (2 * q_k + 1)$. Observăm, că am numărat perechile formate din numere distincte de două ori şi perechea $[n, n]$ o singură dată, aşa că adăugăm unu şi împărţim la doi, pentru a răspunde la subpunctul ***a)***.

Pentru a rezolva subpunctul ***b)***, observăm că pentru a obţine suma minimă, trebuie să considerăm fiecare p_i la puterea q_i într-unul din numere, iar la puterea 0 în celălalt număr. Încercăm toate cele 2^k perechi ce se pot forma astfel şi alegem perechea cu suma minimă. Pentru a genera aceste perechi, iterăm cu o variabilă de la 0 la 2^{k-1}, pe care o convertim în baza doi. Dacă cifra i în baza doi este egal cu 0, vom considera că p_i apare în primul număr la puterea q_i şi în al doilea număr la puterea 0, iar dacă cifra i este egal cu 1, p_i va apărea în primul număr la puterea 0 şi în al doilea număr la puterea q_i.

Pentru a implementa un algoritm cât mai rapid pentru descompunerea în factori primi, se recomandă generarea numerelor prime folosind **Ciurul lui Erastotene.** Această abordare implementat cu grijă duce la obţinerea punctajului maxim.

O altă soluţie posibilă este determinarea tuturor divizorilor lui n şi verificarea pentru fiecare pereche de divizori, dacă are cel mai mare divizor comun egal cu n. Pentru a determina divizorii unui număr este de ajuns să verificăm divizorii până la radicalul numărului şi când am găsit divizorul d, acesta va implica că am găsit şi divizorul n / d. Cazul pătratelor perfecte trebuie tratat separat. Această abordare obţine 60 de puncte.

Stelian Ciurea, Pătcaş Csaba